

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et tal on tekkinud majanduslik kahju seoses sellega, et tal ei ole olnud võimalik importida ühenduse tolliterritooriumile oma majandustegevuse tulemusena valmistatud ühenduse päritoluga tooteid korduva õigusvastase tegevuse tõttu ühenduse institutsioonide poolt, eelkõige:

- a) Euroopa Komisjoni poolt, kes on võtnud vastu määruse (EMÜ) nr 2454/93 ⁽¹⁾, mille kohaselt nõutakse täielikult täidetud ühenduse tollidokumendi T2M esitamist, mis ainukesena tõendab kalasaagi ühenduse päritolu ning mis on liikumisvabaduse põhimõtte oluline osa;
- b) Euroopa Komisjoni poolt, kes pidas Tuneesiaga ühenduse nimel läbirääkimisi assotsiatsioonilepingu koostamiseks, ning Euroopa Liidu Nõukogu poolt, kes selle lepingu ratifitseeris, kuna nad ei taganud, et ühenduse päritolu kalasaagile, mis on saadud ühenduse kalandustegevuse tulemusena väljaspool Tuneesia territoriaalvett, laieneks liikumisvabaduse põhimõtte;
- c) Euroopa Komisjoni ja Euroopa Liidu Nõukogu poolt, kes vaatamata lepingu muutmiseks pädeva organi töös osalemisele, ei ole hageja arvates taganud, et eelmainitud erirühma kuuluva kalasaagiga seotud küsimused oleksid reguleeritud, kuigi nad olid esile kerkinud probleemist teadlikud;
- d) Euroopa Komisjoni poolt, kes ei teostanud Kreeka ametiasutuste üle vajalikku järelevalvet, kuigi asjaomane äriühing oli seda taotlenud.

Lisaks sellele väidab hageja, et ülalmainitud tegevuse ja tegevusestusega rikutakse hierarhiliselt kõrgemal asuvaid norme, mis on kehtestatud üksikisikute kaitseks, ning eriti:

- a) õigust kaupade vabaks liikumiseks, millega seoses on haldusformaalsused vormilised, mitte sisulised;
- b) õigust ettevõtlusvabadusele, mille olemust on kahjustatud alternatiivse päritolutõendi esitamise keeluga;
- c) proportsionaalsuse põhimõtet, millega on vastuolus keeld välistada mis tahes muud päritolutõendid peale T2M;
- d) õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, sest kuigi äriühing jälgis hoolega turul toimuvat, tekkis talle tõsine kahju asjaolu tõttu, et ta tugines ühenduse õigusest tulenevatele õigustele;
- e) tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet, millega on vastuolus „õigusemõistmisest keeldumine”, mida äriühing Kreeka, Tuneesia ja ühenduse asutustele ette heitis.

Teise võimalusena märgib hageja kahjuhüvitise kindlaksmääramise osas, et talle tekitatud kahju ebatavaline ja eriline olemus võimaldavad selle hüvitamist, ning leiab, et käesoleva juhtumi

asjaoludel on õigustatud ühenduse vastutuse panemine isegi õigusvastasuse puudumisel.

⁽¹⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, lk 1).

Asa Sundholmi 14. mail 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Avaliku Teenistuse Kohtu 1. märtsi 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas F-30/05: Sundholm versus komisjon

(Kohtuasi T-164/07 P)

(2007/C 155/69)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Asa Sundholm (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu (teine koda) 1. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas F-30/05: Sundholm vs. komisjon;
- teha uus otsus, millega tühistada komisjoni otsus hageja 2003. aasta karjääriarengu aruande koostamise kohta ning mõista kostjalt välja esimese astme menetluse ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant nõuab oma apellatsioonkaebuses Avaliku Teenistuse Kohtu otsuse tühistamist, millega jäeti rahuldamata tema hagi, milles ta nõudis oma ajavahemiku kohta 1. jaanuar kuni 31. detsember 2003 koostatud karjääriarengu aruande tühistamist.

Apellant väidab oma apellatsioonkaebuse toetuseks, et Avaliku Teenistuse Kohus olevat rikkunud õigusnormi, lükates tagasi kaitseõiguse rikkumisele tugineva väite.